

Sovra candido vel cinta d'oliva,
Donna m'apparve, sotto verde manto,
vestita di color di fiamme viva.

(Под бяло було ~~вими~~ жена ~~вими~~
с маслина увенчана, в плащ зеде
лен,
облечена ~~буря~~ струшеностт излизах
• огнецветна и брзга
багра

Беатриче! Макар и забулена, Данте веднага я познава и ~~казватия~~ ^{се обръща към} Вир-
гилий: "~~Незнавам~~ Отново усещам признаците на стария пламък"; ала Вир-
гилий е вече изчезнал и Дантевият плач за него се превръща в срам, а
след това в още по-горчив плач заради строгите думи на Беатриче, която
го укорява, че я бил забравил. Това е една от най-важните и най-високо
поетичните точки от духовния живот на Данте. Поетът признава, че се
оставил да бъде прельстен от ~~дългивите~~ ^{утризиенията на съвестта} образи на доброто, той се раз-
кайва, сломен е от ~~разкайване~~ ^{утризиенията на съвестта} и пада в безсъзнание. Като преминава
Лета с помощта на Мателда, той бива заведен от четирите главни и трите
теологични добродетели ^{1/} пред Беатриче, която го обайва с очите и усмив-
ката си: символ за задоволството на душата от божественото откровение.
След като присъства на чудовищното преобразяване на колата на Черк-
вата, Данте получава от любимата жева вестта, че един наследник на орела
ще преобрази чрез Империята, покварения свят; и накрай, след като пие и
от водата на Евное, той се чувства "чист и достоен да се изкачи към
звездите".

ята, покварения св
е чувствава "чист
" Р А Й"
от очите на Беатр
Басил не гледат

Като получава сила от очите на Беатриче, Данте впива взор ~~първ~~
в слънцето посред пълния блясък на пладнето и , заедно с любимата, се
издига към небето, без да усети, че напуска земята , само като чувства
увеличението на светлината около себе си и като чува хармонията на
сферите. Както всяко друго нещо в вселената се стреми към своята цел,
така и човешката душа се стреми към Бога, от когото е произлезла; затова
душата, на Данте, освободена вече от ~~три~~ греха, го носи с непостижима
бързина към Рая. Това обяснение му дава нежният му водач, който от се-
га нататък поема задачата да го обучава в божествените неща.

Сам поетът предупреждава четците, ~~и~~^и които не са добре подготвени да не се плашат, защото ~~като~~^{шом} се е наел да говори за възвишени и трудни неща, той чувства висотата на която трябва да стои поезията му. Небесата, ~~както винаги правят ние~~ движени от направляващи ~~вещи~~^{която е} безтелесни Разумности, се движат около земята, ~~безтелесно оказват~~^{подложена на} техните влияния; тия небеса имат по една звезда/или планета бихме казали ние/сложена като скъпоценен камък връз екватора на тяхната сфера. Така Луната, на която Данте и Беатриче пристигат извънредно бързо, изглежда "изключително светлива, ~~малка~~^{гладка} плътна, ~~чиста~~^{и кристалинна}, сякаш елмаз пронизан от слънчеви лъчи"; 1/четирите главни добродетели: ~~силна~~^{сила}, благоразумие, твърдост, справедливост и умереност; трите теологически добродетели: вяра, надежда и любов.